

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

و باریدیم بر آنها بارانی. پس بد بود باران بر اخطار شدگان * بگو الحمد لله

وَسَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

و سلام بر عبادش که برگزیده. آیا الله است بهتر یا آنچه میگیرند شريك*

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

آیا که خلق کرده آسمان ها و زمین را و کرده نازل برایشما از آسمان آب؟

فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُبْنُوا شَجَرًا هَٰ

کاشتیم نبات بآن در بوستان های با بهجت^۱. نیست ممکن برای شما که برویانیید شجر آنرا.

ءِإِلَٰهٍ مَّعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ^ط ۶۰ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ

آیا اله هست با الله. نه! هستند قومیکه میکنند عدول^۲ * آیا که ساخت زمین را

قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ

با قرار و ساخت درخلالش انهار و ساخت برایش کوها و ساخت بین

(۱) بهجة: خوش، مسرور، پسندیده. (باغ های انبوه، شاداب، با رونق و تازگی و زیبایی) (۲) عدول: سرکشی، کج روی.

الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا لِلَّهِ مَعَ اللَّهِ ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ط ﴿٦١﴾

بحرین حجابی؟ آیا اله هست با الله؟ بلکه اکثر آنها ندارند علم.*

أَمَّنْ يُجِيبُ الْبُضْرَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ

آیا که میکند اجابت در مانده را وقتی دعا کند به او و کند دور آسیب را و میسازد شمارا

خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ط عِندَ اللَّهِ مَعَ اللَّهِ ط قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ط ﴿٦٢﴾

خلفاء زمین؟ آیا اله هست با الله؟ قلیلاً آنچه میشوید متذکر.*

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ

آیا که میکند هدایت شمارا در ظلمات بر و بحر و که میفرستد باد را

بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ طءِ إِلَهٍ مَّعَ اللَّهِ تَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا

بشارتی پیش دست رحمت خود؟ آیا اله هست با الله؟ تَعَلَّى اللَّهُ از آنچه

يُشْرِكُونَ ط ۶۳ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ

میکند شريك. * آیا که میکند آغاز خلقت را باز میدهد عودت آنرا و که میدهد رزق بشما

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ط **أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا تُكْفِرُونَ** ط

از سماء و زمین؟ آیا اله هست با الله؟ بگو بیارید برهان خود را

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ط **قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**

اگر هستید مردم صادق * بگو ندارد علم هر که در سماوات و زمین است

الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ ط **وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ** ط **بَلْ أَدْرَاكَ**

برغیب الا الله. و ندارند شعور کی میشوند بعث * نکرده ادراک

عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ ^{قف} بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ^{قف} بَلْ هُمْ

علم آنها از آخرت. بلکه هستند در شك از آن. بلکه هستند

مِنْهَا عَمُونَ ^ع وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُنَا إِنَّا

از آن کور * وگویند کسان کافر آیا که شدیم تراب و آبا ما آیابازما

لَمُخْرَجُونَ ^{ع۷} لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُنَا مِن قَبْلُ إِن

میشویم خارج * البته شد وعده بما این، به ما و به آباء ما از قبل، نیست

هَذَا إِلَّا سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا

این الا سطرهای مردمان اول * بگو سیر کنید در زمین و نظر کنید

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ

چگونه بود عاقبت مردمان مجرم * و نکن حزن بر آنها و نه باش

فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

در مضیقه از آنچه میکنند مکر * و میگویند کی است این وعده اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿۷۱﴾ قُلْ عَلَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي

مردم صادق * بگو شاید که باشد ردیف شده بشما بعضی آنکه

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۷۲﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

میخواهید بعجله * و یقیناً رب تو دارای فضل است بر مردم و لاکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۷۳﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

اکثر آنها نمی کنند شکر * و یقیناً رب تو خوب علم دارد آنچه میدارد پنهان

صُدُّوهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ

سینه های آنها و آنچه میکنند اعلان * و نیست چیزی غایب در سماء

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُّ عَلَى

و زمین الا در کتاب مبین است * یقیناً این قرآن میکند قصه برای

بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ

بنی اسرائیل اکثر آنچه هستند در آن بمخالفت * و آنست

لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً ۖ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ

هدایت و رحمت برای مؤمنین * یقیناً رب تو میکند فیصله بین آنها

بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ

بحکم خود. و اوست عزیز علیم * پس توکل کن بر الله. توئی بر

الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقَوْمَ الدُّعَاءَ

حق المبین * یقیناً تو نتوانی بشنوانی مرده را و نتوانی بشنوانی کرا دعاء

إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ط

وقتی بگرداند پشت * و نه تو باشی هادی کوران از گمراهی آنها.

إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾ وَإِذَا وَقَعَ

نمیوانی بشنوانی الا آنکه آرد ایمان بر آیات ما و باشند مسلمانان * و چون وقوع افتد

الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ لِأَنَّ

قول بر آنها اخراج کنیم برایشان جانوری از زمین تا کند تکلم به آنها، یقیناً

النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ

مردم همواره بر آیات ما ندارند یقین * و یومیکه کنیم حشر از کل امته

فَوْجًا مِمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ

فوجی از آنانکه میکردند تکذیب آیات ما را میباشند بر قطعات * حتی اینکه برسند و

قَالَ أَكْذَبْتُمْ بآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ

گفته شود آیا تکذیب کردید بر آیات ما و نتوانستید احاطه کنید آنرا علماً یا چه بود که شما

تَعْمَلُونَ^{۸۴} وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ^{۸۵}

میکردید عمل * و واقع شود قول^۱ بر آنها چون ظلم کردند پس نتوانند سخن گویند*

الْمُرِيرُوا أَنَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا

آیا نمی‌نگرند که ما ساختیم لیل را تا سکون گیرند در آن و نهار را برای بصیرت.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^{۸۶} وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي

یقیناً در اینست نشانه‌ها برای قوم * با ایمان * و یومیکه شود نفخه در

(۱) قول همین است که حشر می‌شوید و نتیجه همه اعمال خود را می‌بینید.

الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ

صور، کند فزع هرکه در سماوات و هرکه در زمین است إلا آنکه

شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ^(۸۷) وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَمَادَةً

خواهد الله. و کل آیند نزد او خوار و زار * و بینی کوه‌ها را بینداری جامد اند

وَهِيَ تَمْرُ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي اتَّقَنَ كُلَّ شَيْءٍ^ط

و باشد روان برفتار چو ابرها. صنعت الله است که کرد تکمیل کل اشیاء را.

إِنَّهُ خَيْرٌ لِّمَنْ يَأْتِ فَعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا

یقیناً اوست خبیر بر آنچه می‌کنید فعل * هر که آید با حسنه برای اوست خیری از آن.

وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمِئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ

وباشند از فزع آن روز به امان * و هر که آید با بدی شود نگون

وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

روی های آنها در آتش. آیا شوید مجازات إلا آنچه همواره می‌کردید عمل *

إِنَّمَا أُمرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ

یقیناً شده ام امر که کنم عبادت رب این بلد را که حرامتش کرده و از اوست

كُلِّ شَيْءٍ وَأُمرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ^(۹۱) وَأَنْ أَتْلُوا

کل شیء و شده ام امر که باشم از جمله مسلمین * و کنم تلاوت

الْقُرْآنَ فَمِنْ أهدَىٰ فَإِنِّي أهدىٰ لِنَفْسِي وَمَنْ ضَلَّ

قرآن را. پس هر که شد هدایت یقین شد هدایت برای نفس خود. و هر که گمراه شد

(۱) حرام: آنچه محترم باحرمت و مقدس است، همچنان آنچه ممنوع است تجاوز و دست برد بر آن.

فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ أَيْتِهِ

بگو یقیناً منم از جمله مندرین * و بگو الْحَمْدُ لِلَّهِ میدهد نشان بشما آیاتش را

فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

میشوید معرفی بآن. و نیست رب تو غافل از آنچه میکنید عمل *